

Наша журналістка побила
РЕКОРД ВАРИННЯ
БОРЩУ

Як вибрати лікаря
й підписати з ним договір:
покрокова інструкція

c.3 »

c.5 »

ЦІКАВА Газета на вихідні

23 березня

2018 року №12 (16) Ціна 4 грн

● ЗНАЙ НАШИХ!

Наталія Гошта: «Мені грошей не шкода, аби скоріше та клята война кончилася».

У 17 літ була арбайтером, у 92 роки стала волонтером!

Лепта бабусі Наталії допомагає нашим захисникам на фронті

Вона перший і єдиний раз у житті побувала за кордоном, але не в туристичній поїздці. Разом з іншими українськими юнаками й дівчатами Наталію Гошту у 1942-му вивезли на рабську роботу в нацистську Німеччину. Українка з поліського села Довговоля Володимирецького району Рівненщини вижила тільки завдяки молодому організму та величезній вірі у Боже провидіння. Коли розпочалася війна на Сході, жінка не залишилася острорінь, а стала віддавати частину пенсії, щоб наблизити перемогу над російським агресором.

Кость ГАРБАРЧУК

«МОЖЕ, СМЕРТЬ ПРИХОДИЛА, ТІЛЬКИ МЕНЕ ВДОМА НЕ ЗАСТАЛА»

Разом із сільським головою Довговолі Анатолієм Федорчуком заходимо до чи-стенької хатини Наталії Гошти. Нас зустрічає жвава худенька жіночка зі щирою усмішкою.

**Зі мною Господь чудо
створив, у житті такими
шляхами провів, а баба
щє й досі на ногах.**

Неважаючи на поважний вік, бабуся Наталя має добру пам'ять. Пригадує, як у 1942-му за-бирали молодь на роботу в Німеччину. Три роки разом з іншими арбайтерами та радянськими військовополоненими працювала на деревообробній фабриці. Виготовляли збірні щитові будиночки. Каже, що там всяки

люди були — і добре, й паршиві.

— Ще й зараз вам скажу адресу: земля Мекленбург, містечко Хагенов, Шверінгштрассе, 13, — хоч із тих пір минуло 75 літ, але жінка не забула. — А брукви в тій Німеччині наїлася на всю житку, мені вона й досі смердить. Ми ж були молоді, а працювали важко. Думала тільки про те, коб наїстися вволю хліба й можна умерти. Дякую Богу, що до таких літ дожила. Хоч я не достойна такої милості. Ви не повірите, але мені вже 93-рік. Приїжджайте в липні місяці на мої іменини, — цирко запрошує жінка. — Зі мною Господь чудо створив, у житті такими шляхами провів, а баба ще й досі на ногах. І борщу наварю, і на базар у Володимирець з'їжджу, а весни й по гриби ходжу. Ні разу не була в больниці, тому гріх на здоров'я нарікати. Може, смерть уже й приходить, тільки мене вдома не застала. Не люблю в хаті сидіти, йду до людей, — пояснює старенка.

Закінчення на с. 6 »

● ІМ'Я УКРАЇНИ

Фото ugcc.org.ua

**Предстоятель УГКЦ
Святослав Шевчук:
Усе починалось
із підпільної церкви
у власній хаті**

Андрей Шептицький, Йосиф Сліпий, Мирослав Іван Любачівський, Любомир Гузар... Ці імена очільників Української греко-католицької церкви відомі не тільки її вірним, а й зайняли гідне місце у пантеоні найвидатніших українців усіх часів. Тільки уявіть, яка це велика відповідальність — бути їхнім наступником! Рівно 7 років тому, у березні 2011-го, її на себе взяв Святослав Шевчук (на фото), який став предстоятелем Української греко-католицької церкви

Василь УЛІЦЬКИЙ

«НАЩО ТОЙ ДИТЯЧИЙ САДОК, ЯК МАЮ ДІДА І БАБУ?»

Пригадую, як дитиною прокинувся серед ночі через те, що бабуся Ганя шаруділа в аптечці, шукаючи потрібні таблетки.

— Вже заглядають у вікна, — промовила

від подальшої руїнації.
Минуло 20 років.

Я стою на кручах Дніпра у Києві неподалік від пам'ятника хрестителю України-Руси Володимиру і крізь просіку у деревах дивлюся разом із ним на величну церкву на лівому березі — патріарший собор Воскресіння Христового, головний храм УГКЦ.

У церкві був зірваний купол, але на цьому місці звили гніздо лелек і так врятували храм від подальшої руїнації.

вона, ковтаючи ліки. «Заглядали у вікна» хлопці з КДБ. Причина їхньої уваги до простій сільської жінки — її активне відстоювання права молитись у своїй церкві. Незважаючи на те, що на 300-літньому дерев'яному храмі у моєму селі Радванці Радехівського району, що на Львівщині, десятиліттями висів замок, до нього все одно йшли люди.

Зараз справді здається, що допомагали їм вищі сили. У церкві був зірваний купол, але на цьому місці звили гніздо лелек і так врятували храм

І думаю, якою непростою, але стрімкою була дорога відродження цієї церкви...

Її фактично з малих літ пройшов і теперішній очільник — Верховний архієпископ Києво-Галицький, митрополит Київський із благеннішим Святославом. Він народився у 1970 році в Стрию у сім'ї Юрія та Віри Шевчуків. Батьківська хата стала місцем «духовного життя» для вірних катакомбної (підпільної) УГКЦ, яку Сталін ліквідував у 1946 році.

Закінчення на с. 4 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Для себе Юлія Батенкова-Бауман виграла «золото» на Паралімпіаді, а для наших читачів — холодильник!

Найрезонансніші подїї в житті країни та світу очима журналістів «Цікавої газети»

І лише в останній гонці четвертої Паралімпіади Юлі усміхнулась фортуна на всі 100.

Мультимедалістка з Ковеля здійснила не тільки свою мрію

Паралімпійська чемпіонка під час жеребкування назвала номер листа, адресант якого став власником головного подарунка для передплатників річного комплекту «Цікава газета на вихідні» + «Волинь-нова»

Ігри у Пхончхані для мужньої 34-річної волинянки Юлії Батенкової-Бауман (у 8-літньому віці вона втратила руку під час автокатастрофи, в якій загинули її мама та брат) стали четвертими. На попередніх трьох спортивних змаганнях здобула аж 9 срібних та 4 бронзові медалі, але найвищої нагороди не було. І ось в останній день Паралімпіади у Південній Кореї Юля разом із Юрієм Уткіним, Людмилою Ляшенко та Оксаною Шишковою виборола «золото» у лижній мікс-естафеті 4x2,5 км! А це означає, що Юля, за яку тримала кулаки вся Волинь, здійснила таки свою мрію. І тепер її доњка Злата почепить на шию ще й мамину медаль найвищої промисловості. Це «золото» стало сьомим для України, яка посіла високе шосте загальнокомандне місце.

Журналісти «Волині-нової» та

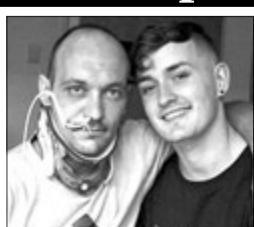

«Цікавої газети на вихідні» додзвонилися до Юлії Батенкової-Бауман, щоб особисто привітати її з таким досягненням і сказати «Браво!» А заодно чемпіонка допомогла редакції визначити власника найголовнішого подарунка для тих наших передплатників, які виписали «Цікаву газету» одразу на рік у комплекті з «Волинню-новою» (ті, хто передплачують лише «Цікаву газету», участі в акції, на жаль, брати не можуть) і документи надіслали в редакцію. Юлія назвала номер листа, адресант якого став власником... холодильника! Щасливчик живе у Володимир-Волинському районі, але заради інтриги його ім'я називемо трохи згодом — у найближчих номерах газети «Волинь-нова».

Але нагадуємо: подарунків, як завжди, підготували багато — 150. Тож не пропустіть список переможців — можливо, серед них будете і ви!

Чоловік опритомнів після... відключення від «апарату життя»

Справжнє чудо сталося в Австралії: 35-річний Б'ю Шортіс (на фото зліва), який пролежав у комі на штучному життєзабезпеченні 26 днів, ожив, коли рідні дали згоду на відключення його від системи

втекти з дому — не розумів, де він і що з ним. Чоловік впав у кому через важку травму, отриману під час жорстокої бійки. У нього був розбитий череп, пошкоджений головний мозок, численні переломи хребта. Лікарі зазначають, що після раптового «воскресіння» Шортісу знадобиться багато часу на реабілітацію. Але є всі шанси, що він повернеться до нормального життя.

Батько трьох дітей не просто не помер, а через два дні після цього опритомнів і навіть намагався

що він повернеться до нормального життя.

У неділю, 25 березня, о 03:00 Україна переходить на літній час, тому треба стрілку годинника перевести на годину вперед.

Саркозі вже допитали. Може, дійде ще й до Тимошенко?

Поліція Франції взяла під варту колишнього президента країни і два дні проводила допити

Є підозра, що передвиборчу кампанію Ніколя Саркозі у 2007 році фінансував лівійський диктатор Muammar Kadafі (1942–2011). Йдеться про суму в близько 50 мільйонів євро, з яких 5 французький лідер нібіто отримав готівкою і не задекларував.

Як раніше повідомляла британська преса, Muammar Kadafі, маючи повні кишені грошей від продажу нафти, фінансував кандидатів на виборах не тільки у Франції, а й у США та Україні. Зокрема, газета «Ashraq Al Awsat» стверджує, що 4 мільйони євро Kadafі передав нашій Юлії Тимошенко на виборах у 2010 році. Газета навіть знайшла кур'єра, який розповів, як на приватному літаку літав до Києва із сумкою, набитою купюрами по 500 євро. Речниця Юлії Тимошенко Марина Сорока заявила, що це неправда.

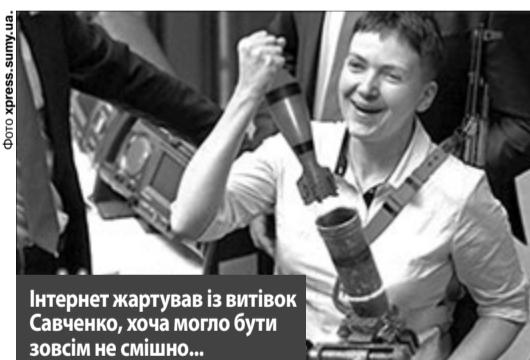
Хлопчик із синдромом Дауна став обличчям компанії...

Півторарічного «сонячного» малюка обрали для реклами американської марки дитячого харчування

Лукас Воррен зі штату Джорджія став першою дитиною з синдромом Дауна, якого назвали обличчям «Gerber». Його зображення використовуватимуть для продажу та презентації бренду. У компанії кажуть, що вибір саме цього хлопчика з понад 140 тисяч дітей може посприяти соціальному сприйняттю людей із особливими потребами.

Логотип компанії з дитячим обличчям бере початок 1928 року, коли «Gerber» закликала людей надіслати портрети своїх малюків.

Інтернет жартував із вітвів Савченко, хоча могло бути зовсім не смішно...

Надія САВЧЕНКО, Герой України, під час вчорашнього засідання регламентного комітету, котрий дав дозвіл на зняття з неї депутатської недоторканності, затримання та арешт, до Генпрокурора Юрія Луценка:

«Vi на крові прийшли і з кров'ю підете».

Читайте нас тричі на тиждень!

ВІВТОРОК —
«Волинь-нова»
(16 сторінок);

ЧЕТВЕРГ —
«Волинь-нова»
(24 сторінки);

П'ЯТНИЦЯ —
«Цікава газета на вихідні» (16 сторінок).

A на сайті - volyn.com.ua - цілодобово!

● ВИПРОБУВАНО НА СОБІ

Борщ від Юрія Винничука тепер має конкурента. «Дорогенькі», вперед!

Поміж роздумів про «тируса в голові» тих людей, які мали би бути взірцем для всієї України, відомий літератор нещодавно у блозі «Ти мені не дорогенька» (опублікований на сайті zbrus.ua і в «Цікавій газеті на вихідні» за 16 березня) похвалився талантом зварити борщ за 20 хвилин. Мовляв, нема чого жінкам скаржитися на домашні справи, адже то — дрібниці і в часі, і в зусиллях, які не варті подальших докорів і образ. Тому не потрібно «дорогеньким» представляти це діло як якусь надважку справу.

Ну як тут не перевірити, чи не гірша я господина, аніж сам Юрій Винничук?

Інна ПІЛЮК

Нещодавно помітила, що стала проявляти нахил до якоїсь надмірної правильності. Коли з'явилися рекламні ролики, де вперто тлумачать, що отака-то ціна найдешевша, і якщо ви знайдете товар із меншим цінником, то вам повернуть кошти, аж очі «чухаються» знайти ту ціну і перевірити голосну фразу про повернення. А ще кортить побачити, чи після хваленого шампуню буде волосся таким, як показують на екрані. Чи вийде запіканка аналогічна тій, що демонструють на упаковці з майонезом і ще й рецепт додають?

І по після комерційних вихвалянь оця феміністично-патріотично-господарська інформація неабияк зaintrigувала. Борщ за 20 хвилин існує? Я добре пам'ятаю, як покійний дід сварився з бабою, що надто швидко зварила компот. Проте вона мала залізний аргумент: «То ж тобі не борщ, що півдня має кипіти!» А тут говорять про якісь лише 20 хвилин. От позмагаюся з літератором і буду знати, чи мала рацію баба.

Та, читаючи хитрий експрес-рецепт, насправді з'ясувалося, що це чоловік витрачає стільки хвилин на підготовку продуктів. Бо ж уже власне варити борщ на газовій плиті — це не дрова у піч підкладати, тут можна паралельно ще купу справ зробити і час не рахувати як затрачений намарне. Ну що ж, позмагаємося і в цьому! Але, на відміну від письменника, я що справу вершила не між ранковою кавою і читанням газет, а так, як більшість жінок, — прибігши з роботи і чергуючи кухню з перевіркою домашніх завдань. Та, зрештою, так і реалістичніше вийшло.

Головний інгредієнт — м'ясо — до часу приготування не вписую, бо, зізнаюся, воно було готове заздалегідь. Тож беруся за картоплю. Чищу як ніколи вправно і щиро дивуюся, що виходить аж нікі не гірше, ніж коли роблю це не поспішаючи. Порізала, подивилась на годинник — 4 хвилини. Згадую одне з розважальних кулінарних шоу, де розказували, що всі продукти для борщу мають бути порізані однаково. Моя соломка виходить не зовсім калібрована, та нехай, письменника ж пригощати не буду. З буряком, морквою, цибулею панькаюся чомусь незаплановано — довго, а може, це просто здається. Ще плюс п'ять хвилин — вони на пательні, ніж і дощечка виміти.

Спеціально для винничуківського борщу купую корені селери і петрушку. Трохи насторожує, що незнайомий аромат не сподобається дітям. Адже попри експеримент, мій борщ має потому цілковито життєве призначення: бути з'їденим. Ці інгреді-

енти вдома у стравах не використовуємо. І ціна кусається (35 грн за кілограм кореня петрушкі та 65 — за селеру), і смак дітям не дуже: «Мамо, що там таке є, що борщ не такий, як раніше?» Хоча чоловік похвалить, що смачно...

Уже в каструлі й капуста. Плюсую 2 хвилини. Яксьа вона цієї весни зовсім не дешева виходить. Пригадую, як пізньої осені показували у сюжетах новин хмельницькі, здається, поля, з яких фермери наївіть не збиралі достиглі качани. Їх просто засипало снігом. Казали, нема збути, нема ціни. А тут на весну на тобі: дефіцит капусти, в усякому разі дешевої зимової, а не 30-гривневої молодої. У найближчому до нас супермаркеті її не було.

А далі на черзі ледь не екзотика. Не маю я посеред весни перетертих заморожених помідорів, свіжого солодкого пер-

цю! Навіть вишні з морозильної камери, якими приправляє страву Винничук, давно уже з'їли... А що таке описано ним рамбарба, знаю. Тільки у нас з цим диво-продуктом завжди пекли пироги, а не до борщу давали. Ще на нього кажуть барбарис. Якщо по-простому — то це звичайнісній ревінь. Потрібно не забути про цей рецепт до квітня-травня і обов'язково спробувати, на щастя, ревінь вже багато років непогано родить на дачній ділянці. З останніх смакових приправ є лише томатний соус, ні і нехай, там же ж мають бути помідори.

У мене ще цілих дев'ять хвилин у запасі. Борщ помаленьку кипить, тішить очі і ніс. О, то ніби вийшло? То що, пане Юрію, «дорогенькі» таки рулять?

Можемо, як бачите, ще вправніше, ніж ви, це робити. Але можемо і поприбіднятися. Мабуть, кожен таки має десь глибоко в голові трохи отіє «тируси», про яку ви у блозі писали. Але у когось вона обмежується кухонними лініощами з наятком на фальшивий фемінізм, який не піде далі отого «давай разом посуд мити», а у когось претендуне на авторитетні, хоч і відверто нерозумні судження, над якими ви так вдало і витончено посміялися. А ще до вашого «любіть себе, любіть того, з ким вас доля звела і буде вам щастя» додам своє: любіть тих, для кого варите борщ.

P.S. Одне слово, надихнув пан Юрій на кулінарну тему. От і зараз чергова книга, яка аж проситься до прочитання, його роман «Груші в місті». Уявляю, скільки там «родзинок». А друзі ще радять знайти «Галицьку кухню» по-винничуківські.

● Я ТАК ДУМАЮ!

«Не хочу робити макіяж, тому що втомилася носити чуже обличчя»

Хворобливі прагнення досконалості — це проблема багатьох націй. Ми покриваємо наші обличчя тоннами макіяжу. Регулярно колемо собі ботокс і мучимо голodom для «ідеального розміру». Ми намагаємося відправити те, чого абсолютно не потребуємо. А те, про що повинні дбати в першу чергу, залишається без нашої уваги. Знаєте, що це?

Джулія РОБЕРТС, зірка Голлівуду

Це — наша душа. Душа, яка потребує ретельної турботи і догляду. Прийшов час зайнятися нею. Скажіть чесно, як ви можете чекати, що хтось вас полюбить, якщо самі себе не любите? Перекроючи свою зовнішність, хіба ми повністю задоволені собою? Ні. Я хочу, щоб ви чітко зрозуміли: не має значення, як виглядає зовні, якщо ти абсолютно порожній усередині.

Сьогодні хочу заявити всім: я більше не буду миритися з макіяжем. Не хочу його робити, тому що втомилася носити чуже об-

личчя. Настав час скинути маски. Знаю, що у мене є зморшки, але хочу їх бачити. Адже це я — справжня. Хочу, щоб ви приймали мене такою, яка є.

Зовнішній вигляд — останнє, що треба цінувати в людині. Все, що має значення, — це душа.

Світ сьогодні збожеволів від турботи про свою зовнішність. Ви навіть уявите не можете обороти компаній, які вклалі у ваші голови думки, скільки коштів треба витрачати на те, щоб відтягнути неминучі ознаки старіння, вдаючись до нездорового та неприродного застосування антивікових засобів.

Принципи краси ХХІ століття можна чітко визначити як ненормальні. Це краса на стероїдах, що, як вірус, поширюється по всьому світу. Це жахливо!

Ви розумієте, що штучна естетика пра-вить світом, тримаючи нас закритими у в'язниці своїх ілюзій з приводу зовнішності? Замість того, щоб жити і бути собою, ми змушені сповідувати ті канони краси, які нам нав'язані.

Але знаєте що? Я втомилася від цього. І кажу собі: стоп. Закликаю всіх вас зупинитися і згадати, ким ви є насправді, чого дійсно хочете. Згадати, хто ви. Ніхто ніколи не зможе на 100% відповісти критеріям краси. Зовнішній вигляд — останнє, що треба цінувати в людині. Все, що має значення, — це душа.

Джерело: tutkatamka.com.ua

● ІМ'Я УКРАЇНИ

Предстоятель УГКЦ Святослав Шевчук: Усе починалось із підпільної церкви у власній хаті

Продовження. Початок на с. 1

Василь УЛІЦЬКИЙ

Мама Святослава — вчителька музичної школи, викладач класу фортепіано, батько — інженер на залізниці. Але, як згадував Святослав, багато про Церкву він довідався від своїх бабусі та дідуся, які стали для нього «ходячою енциклопедією історії як Церкви, так і народу». «Нащо йти в дитячий садок, як маю діда і бабу?» — заявив якось батькам.

На початку 1980-х, коли радянська система здавалася непорушеною, на Франківщині діяла підпільна духовна семінарія, якою керував ректор Михайло Косила. Її і закінчив Святослав. Але підпільне навчання — це не тільки навчання, а й... підпілля. «Я також служив як кур'єр, перевозячи певні речі з Франківщини до Стрия до Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії, які там також мали свою підпільну спільноту», — згадував він.

Проте Святослав обрав фах лікаря — у 15 років вступив до Бориславського медичного училища. «Медicina мені дуже подобалася, — розповідав Блаженніший в одному з інтерв'ю. — Це була складова частина людського життя і буття, яка мене дуже манила. І в підпільній Церкві казали: «Слухай, тобі треба якусь спеціальністю таку, щоб мати можливість бути близько до людей». Наприклад, митрополит Володимир (Степнюк) працював фельдшером на «швидкій» допомозі. Отож такого типу професія для підпільного священика була дуже важливим елементом».

ПІСЛЯ АРГЕНТИНИ СТАВ АРХІЄПІСКОПОМ, А ДРУГ ХОРХЕ — ПАПОЮ РИМСЬКИМ

По закінченню училища Святослав два роки відслужив в армії у Луганську військовим фельдшером. У 1991–1992 роках перебував у Аргентині у центрі Богословсько-філософського навчання («коли отримав у Москві в посольстві візи для себе та друзів, то йшов вулицею і співав від щастя»). На початку жодного слова не розумів іспанською, але вже під час першої сесії екзамени з філософії здавав цією мовою. «Треба просто сісти і вивчити», — ділився архієпископ простим рецептром опанування мов, яких знає до десятка.

Потім навчався у Львівській духовній семінарії, а також у Римі. У 1999 році став вице-ректором Львівської духовної семінарії Святого Духа, а у 2007 році — її ректором.

Святослава рукоположив у священики кардинал Мирослав Іван

Любачівський у 1994-му. У 2002–2005 роках майбутній очільник українських греко-католиків був особистим секретарем ще однієї легендарної особи — Блаженнішого Любомира Гузара. А у 2010-му познайомився із кардиналом Хорхе Бергольо — теперішнім Папою Римським Франциском. Це сталося в Аргентині, куди Святослава призначили апостольським адміністратором єпархії Покрови Святої Богородиці.

23 березня 2011 року Синод єпископів УГКЦ обрав 40-річного Святослава Шевчука верховним архієпископом Києво-Галицьким, главою Української греко-католицької церкви.

«Я пригадую одне таке запитання: «Блаженніший, у вас є час?» І я так спонтанно відповів: «Знаєте, я навіть деколи гроші можу мати, бо хтось може пожертвувати, а от час... Часу ніхто не може пожертвувати»...

25 березня це рішення затвердив Папа Римський Бенедикт XVI. Інtronізація нового глави УГКЦ відбулася 27 березня у Патріаршому соборі Воскресіння Христового у Києві. На цю подію прибуло понад 20 тисяч вірян з усього світу. Однією з найпомітніших делегацій стала аргентинська, яка приїхала до «свого архієпископа». Було вражаюче почути від українських аргентинців, які вперше потрапили на батьківщину предків, добре збережену мову, що нею розмовляли в Західній Україні 100 років тому...

Минуло 7 літ. За працездатністю архієпископа Святослава уже по-рівняють із його великими попередниками. Як і вони, він намагається об'єднати максимальну кількість парафій у всьому світі. Скаржиться на брак часу: «Я пригадую одне таке запитання: «блаженніший, у вас є час?» І я так спонтанно відповів: «Знаєте, я навіть деколи гроші можу мати, бо хтось може пожертвувати, а от час... Часу ніхто не може пожертвувати»...

Пишу ці рядки, коли глава УГКЦ перебуває у Польщі. Там він презентував свою першу книгу-інтерв'ю «Діалог гоїть рані». Поки між Польщею та Україною горять одні мости, архієпископ Святослав вперто продовжує будувати інші.

Фото tsikava.org.ua

ЦІКАВІ ФАКТИ:

- У дитинстві Святослав захоплювався розведенням голубів та фотографією.
- Колекціонує вина. Має кілька сотень пляшок цього напою. «Як їжджу по світу, привожу по дві пляшки. Одну в колекцію, другу — попробувати при нагоді». Але сп'янілим був лише один раз у житті. Під час практики в медучилищі на одній зі змін довелося прийняти 10 пологів поспіль. Тоді від кави і шампанського «на дні» «троях закрутилася голова».
- Святослав рукоположив у священики свого молодшого брата Всеволода.
- Грає на скрипці. Зазвичай бере її до рук, коли ніхто не чує. Улюблений композитор — Антоніо Вівалді.
- Має 6 похресників, але через брак часу майже з ними не бачиться, через що картає себе.
- Дід Святослава був лісничим у митрополита Шептицького.
- Улюблений напій — жербамате. За діюю схожий на каву, навчився його пити в аргентинських українців. Кави не вживає.
- Вимагає якісного церковного співу. Зінається, що не може молитися, коли він поганій.

Пряма мова

«Яким запахом має бути просякнутий священик УГКЦ, якщо його вірні просякнуті димом із Майдану?»

«Церква як спільнота не може бути зациклена сама на собі і перетворитися на фортецю, яка себе захищає від зовнішньому світу. Церква маєйти назустріч людям, назустріч світові!»

«Сьогодні, коли ми (церква. — Ред.) зі своїм народом навіть на передовій, дуже часто закидають, що ми підтримуємо тільки одну частину українського суспільства, таким чином де-факто підтримуємо «громадянський конфлікт». Такими термінами сьогодні оперує агресор, який має на меті з жертви зробити винного у війні!»

«Я б хотів застерегти від маніпулювання поняттями миру. Гадаю, абсолютно не припустимим є умиротворення агресора, бо це ще більше заохочує його чинити несправедливість. Коли ми торгуємося з агресором, він стає ще більш агресивний, зав-

даючи ще більше шкоди собі і всім, хто навколо. Друга неправда про мир — примушенні до миру. Бо тоді жертва має здати зброю і перестати захищатися перед нападником. Отже, ужодному разі не можна говорити про мир без правди, без справедливості, — про мир, який не буде збудований процесом каяття і діалогу».

«Якщо йдееться про польсько-український діалог, то ми є жертвами тих двох атеїстичних систем — нацистської і комуністичної, жертвами наших двох воєн між українцями і поляками у минулому столітті. Небезпека феномену жертви в тому, що ми завжди зосереджені лише на власному болі. А діалог допомагає вийти з такого замкненого способу існування до іншого, й саме тому є моментом зцілення. Тому я справді переконаний, що діалог гоїть рані!»

«Ми розуміємо європейськість України не в тому сенсі, що ми підписуємося під всіма неморальными чи аморальними явищами, які сьогодні існують у Європі. Україна є християнською країною, український народ — християнський народ. І навіть тоді, коли ми говорили і говоримо про своє європейське обличчя, ми говоримо про християнське європейське обличчя. Тобто ми — європейці, але з християнським обличчям, якщо так можна висловитися».

«Український народ є в Божих планах».

Foto qha.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск: ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Зареєстрована 6 жовтня 2017 року

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94, з питань реклами — (0332) 77-07-70, приватних оголошень — (0332) 72-39-32, розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: 60307

Реєстраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,

сайт www.a-print.com.ua

Тираж 15500 Замовлення №684

ТЕМА №1

Він пожертвував своїм здоров'ям заради нашого мирного неба.

Кіборгу з Волині «нові» руки «вирощують» у пробірці

Захисник Донецького аеропорту Андрій Луцик (на фото), якому медики два роки рятують кінцівки, потребує коштів на лікування

Лія ЛІС

Ковельський центр допомоги 51-й ОМБр просить підтримати інваліда війни II групи Андрія Луцика, якому треба оплатити медичний рахунок в сумі 98 000 гривень. Військовослужбовець 80-ї бригади отримав важкі обмороження кінцівок при виконанні бойового завдання в районі Донецького аеропорту (ДАПу). Це привело до тяжких наслідків. Позаду 11 складних операцій, 2 роки перебування в лікарнях зі страшним болем, постійною боротьбою за свої руки, яким загрожує ампутація. Андрій з дружиною Наталею (вона працює в дитячому садочку) виховують двох синів-школярів Богдана і Максима. Пенсія інваліда війни II групи з усіма надбавками становить 4 200 гривень. Самотужки заплатити за лікування сім'ї Луциків нереально.

Лікарі після численних консультів в Україні та за кордоном запропонували кіборгу найусучасніший, але дороговартісний метод клітинної терапії — введення культівованих мезенхімальних стовбурових клітин кісткового мозку. Він допоможе досягнути ремісії синдрому Рейно (спазми артерій пальців кисті. — Ред.), вилікувати трофічні виразки. Медики вирішили спробувати не тільки зберегти

пальці, а й покращити функцію кисті, загальний стан організму, досягнути тривалої ремісії за основними хворобами.

Після забору кісткового мозку та крові їх передали в клініку «VIRTUS», де в сучасній лабораторії вирощують стовбурові клітини. З крові виготовили спеціальний препарат (AMK — автомезоконцентрат тромбоцитів), з кісткового мозку вирощують 100 мільйонів мезенхімальних клітин. Виготовлені препарати та клітини вводяться в організм хворого протягом 2 місяців за певною схемою. Лікування почалося 16 березня.

Пенсія інваліда війни II групи з усіма надбавками становить 4 200 гривень.

Клініка «VIRTUS» надала безкоштовні консультації, погодилася на відтермінування оплати, нарахованої за собівартістю — тільки за використання витратних матеріалів. Родина просить допомогти зібрати кошти на лікування Андрія Луцика. **Гроші можна переказувати в Приватбанк на картку Луцика Наталії Миколаївни (дружини) 5168 7573 5622 2440.**

Фото з «Фейсбук»-сторінки Ковельського центру допомоги 51-й ОМБр.

ЗНАЙ НАШИХ!

Пенсіонерка пишається нагородою, яку отримала за благодійність.

У 17 літ була арбайтером, у 92 роки стала волонтером!

Лепта бабусі Наталії допомагає нашим захисникам на фронті

Закінчення. Початок на с. 1**Кость ГАРБАРЧУК**

Коли Наталія Гошта повернулася з Німеччини, то не злякалася труднощів і вийшла заміж за відвіця Лавріна Ясинського, який після смерті дружини залишився з чотирма дітками. Найстаршій дочці було 16 літ, а найменше дитя тільки пішло в школу. Вісім років вона прожила, доки дітки підрости. Жінка пригадує, як їздila «на сезони» в Кіровоградську та Дніпропетровську області, щоб хоч якийсь центнер зерна заробити. Ще й зараз невтомна бабуся Наталія курей тримає й залюби пече пироги.

«КОЛИ ВРУЧАЛИ МЕДАЛЬ, ТО ДВОЕ ВОЕННИХ УПАЛИ ПЕРЕДО МНОЮ НА КОЛІНА»

Цікавлює у жінки, як вона стала волонтером?

— У мене телевізора нема, то включаю радіо, хочу знати, що на світі робиться. Якось слухала-слушала, а там розказували про війну. Завше оплакую наших загиблих солдатів, — бабуся хусткою витирає слізки. — Якось розповіли про жінку, яка в'яже шкарпетки. Поїхала у Володимирець до свого племінника й кажу: «Наші люди фронту помагають, хто як може. У мене немає банків із салом чи тушонки, то хочу якусь копійку з пен-

сії oddati, хай би і моя частка там була». Він через пару день приїхав до мене з волонтером Миколою Юрахом. Той чоловік возить передачі на войну. А я якраз получила пенсію й дала йому 5 «двохсоток»

Я краз отримала пенсію й дала йому 5 «двохсоток» — тисячу гривень. Так стала армії помагати. То мене прославили на весь світ, дали нагороду «Почесний волонтер України». Коли у Володимирці вручили медаль, то двоє воєнних упали передо мною на коліна, так хлопці дякували за допомогу.

Запитую у бабусі Наталії, яка ж у неї пенсія.

— Було 1670 гривень, а тепер трохи набавили, то маю 1870. Бабі вистачає, ще й можу поділитися. Мені грошей не шкода, аби скоріше та клята война кончилася. Може, доживу й з нашими хлопцями одпраздную победу. Так собі

думаю, що кожен пенсіонер міг би якусь сотню дати, — розмірковує бабуся-волонтерка. — Путін хоче забрати нас, як у ту войну хтів зробити Гітлер. Щоби ми були рабами, — так розуміє проста сільська жінка російську агресію. — Але в німця нічого не вийшло, то і в цього не получиться, — переконана бабуся-оптимістка, яка чекає весни та тепла, щоб садити город.

— Мені деякі родичі стали казати: зайнялася баба з тими волонтерами, думає армію накормити і не переживає, хто її до смерті доглядить. А я сама так мислю: якщо вже буду лежати й страждати, то Бог пришле мені когось милосердного. Про стареньку не забувають, мене постійно провідують знайомі волонтери.

Слухаючи щиру розповідь Наталії Гошти, я подумав: з такими неймовірними та щедрими бабусями ми точно переможемо! Як тут не згадати відому біблійну історію про вдовину лепти. Коли Ісус Христос разом зі своїми учнями сидів напроти скарбниці храму та дивився, як люди кидали до неї мідні монети. Заможні жертували багато, а бідна вдова змогла дати тільки дві лепти. Побачивши це, Ісус промовив до своїх учнів: «По правді кажу вам, що ця вбога вдовиця поклала найбільше за всіх, хто клав у скарбницю. Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убозтва свого все, що мала, — свій прожиток увесь...»

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Король гангстерів Аль Капоне не встояв перед мудростю Еліота Несса

У 14 він відлупцював свою вчительку, у 19 — брав письмовий дозвіл на одруження у батьків, у 26 — контролював кримінальний світ Чикаго і «косив» небачене «бабло», у 30 «із хвостиком» — прав арештантський одяг у в'язниці, а в 48 — помер закінченим психопатом...

Сергей ХОМІНСЬКИЙ

Альфонс Габріель Капоне — значно відоміший як Аль Капоне — беззаперечний лідер «рейтингу» найпублічніших і найкорстокіших гангстерів, які порядкували у США міжвоєнного періоду. Розумний, хитрий, водночас гарячий (італійська кров!) — він швидко зробив блискучу кар'єру в кримінальному світі! Його батько був звичайним перукарем, мати — швачкою. Бачачи їхню тяжку й невдячну позицію, кмітливий Альфонсе швидко зметикував: добре заробляти таки можна, але в зовсім інших «царинах» — як-от організація борделів, підпільних казино, торгівля «лівім» алкоголем...

Щоправда, зaledве Капоне «стукнуло» 30, його «справа» почала занепадати. Ув'язнення, страждання від сифілу (даліся візки «грішки» молодості), забуття і смерть від пневмонії у 48 роках...

Молода італійська пара — Габріель та Терезіна Капоне — подалися до США 1894 року. А 17 січня 1899-го в Брукліні у них народжується четвертий син — Альфонс. Згодом Капоне ще п'ять разів стануть батьками — тож працювати, аби прогодувати таку сім'ю, вони мусили неабияк!

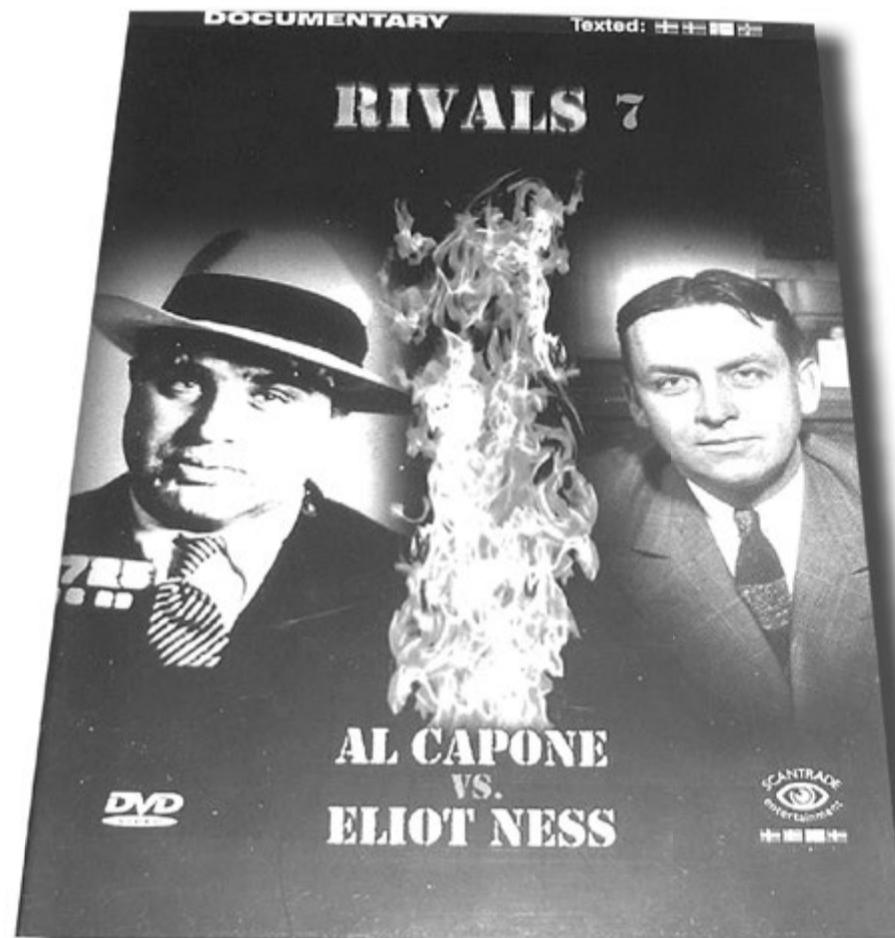
Тим часом Альфонс ще підлітком почав демонструвати явні ознаки психопатії — патології характеру й темпераменту. Приміром, у 14 роках... відлупцював свою вчительку з католицької школи! За що, звісно, був негайно звідтіля виключений.

Невдовзі Альфонс Капоне потрапляє під крило «Тата Джонні» — гангстера італійського походження Джона Торріо. «Габаритний» юнак привертав увагу не лише своєю фізичною силою, а й розумовими здібностями у провертанні різних «темних справ».

Щоправда, гарячкуватий характер все одно давався відмінно! Якось юний нахаба «наїхав» на бувалого в бувальнях бандита Френка Галлучіо — за що без попередження одержав «малюнок» ножем по обличчю! Саме звідтіля знаменитий шрам Аль Капоне — хоча він і любив «заливати», що це наслідок поранення, одержаного у Франції під час геройчних боїв Першої світової. Насправді ж ні в якій армії він жодного дня не служив.

Хоча гангстерське життя Чикаго таки було схоже на фронтове. Ну принаймні укоєськати тебе могли чи не щохвилини! Адже італійські банди вели безкінечні внутрішні розбірки. Окрім того, вони направду воювали з ірландськими гангстерами. І таки ж було за що! Кажуть, коли «Тато Джонні» (після важкого поранення в черговій перестрілці) призначив своїм наступником 26-річного Аль Капоне, їхня банда щотижня збирала 300 тисяч «баксів» доходу. Як на 1920-ти — це приголомшила сума!

А звідкіля, власне, такі гроши? Основних «джерел», на яких «піднімалася» тогочасна мафія, було три.

Найстрашніший злочинець Америки (леворуч) та спецагент міністерства фінансів, який запротивив його за грата.

Перше — так зване «булгерство». На той час у Штатах діяв «сухий закон» — тож підпільна торгівля алкоголем була надприбутковим бізнесом. Звісно, для цього треба було вчасно «прибирати» конкурентів і не забувати щедро «ділитися» з потрібними людьми у владі, зокрема в правоохоронних органах (ну от чим вам не сучасна Україна?).

Друге — гральний бізнес. Гангстери й самі полюбляли азартні ігри — проте основна ставка робилася на організацію гральних закладів та їхнє «кришування». До того ж вони виконували й роль таких собі «штаб-квартир», де тогочасне «кримінальне панство» регулярно збиралося, аби обговорити поточні справи, як-от: кого обкласти більшою «даниною», а кого відразу «пришити»...

Третє — сутенерство. Організація проституції завжди вважалася можливістю добре заробити. А що вже казати про бурені 1920-ті у США! Ось тут Аль Капоне, як стверджують дослідники його біографії, особливо любив «діяти особисто». Буцімто молодий гангстер залишки проводив «співбесіди» з кожною новою претенденткою на «робоче місце» в котромусь із борделів! Така одержимість «інтимом», як ми вже знаємо, мала свої наслідки — у вигляді сифілу...

Хоча таки була у житті Капоне й красива

романтична історія! Ще 19-літнім Альфонсে закохується у на два роки старшу за себе ірландку Джозефіну (попри кримінальні війни «італійських» з «ірландськими!») й одружується з нею (з письмового дозволу батьків — адже для самостійного ухвалення рішення треба було мати 21). Відомо, що молода пара мала сина — проте в різних джерелах доволі суперечливі відомості щодо цього.

Хоча незріянно більше Аль Капоне замінявся гучними кримінальними розбірками. Приміром, «різаниною на День святого Валентина» — його чи не найзухвалішим злочином, вчиненим у лютому 1929 року, який, щоправда, фактично став початком кінця Аль Капоне.

Якщо коротко, гангстер №1 дізнався, що його затяті конкуренти з банди «Багса» Морана (Джордж Кларенс Моран — ще один «яскравий персонаж» гангстерських часів) організували потужний канал постачання в Чикаго контрабандного віскі. Провівши «розвідку» і добре вивчивши ситуацію, Аль Капоне розробив зухвалий план. Члени його банди (ймовірно, за безпосередньою участі ватажка) переодягнулися у новісінку форму поліції й увірвалися на підпільний склад конкурентів. Змусили тих підняти перед «правоохоронцями» руки й вишикувалися

біля стінки, після чого... пролунала команда «Вогонь!» — сімох людей буквально «зрешетили» кулями! Закутивши та насолодившись «видовищем», «поліція» неквапливо полишила місце розправи...

За гангстерськими мірками це справді було «крутого». Але часи невблаганно змінювалися, Штати потроху ставали цивілізованишими — тож суспільство цього разу «не проговтнуло» чергову зухвалість Аль Капоне.

За справу береться професійний юрист і спеціальний агент міністерства фінансів Еліот Несс, який народився і виріс у сім'ї вихідців із Норвегії. Він підходить до зарізки Аль Капоне, здавалося б, із геть несподіваного боку. Починає «вибивати» у того з-під ніг фінансовий фундамент, домагаючись закриття одного за одним закладів, які приносили бандині прибуток. Ну а згодом лютого головоріза, як відомо, таки посадили... за ухиляння від сплати податків!

Для багатьох це й досі звучить смішно — проте насправді вийшло дуже дієво! У місяцях позбавлення волі «всесильний» Аль Капоне провів близько десяти років — не маючи великого авторитету серед «співкамерників» і працюючи у в'язничній пральні...

Аль Капоне розробив зухвалий план: члени його банди переодягнулися у новісінку форму поліції й увірвалися на підпільний склад конкурентів. Змусили тих підняти перед «правоохоронцями» руки й вишикувалися біля стінки, після чого... пролунала команда «Вогонь!»

Ну а Еліот Несс став одним із символів безстрашної і безкомпромісної боротьби за справедливість. Щоправда, людина, у «послужному списку» якої Аль Капоне — лише один із багатьох, за все своє життя «напрацювала» лише на копійчуану пенсію, люту ненависть злочинного світу та власного керівництва... і всенародну любов, що після смерті в травні 1957-го поступово переросла в неофіційний «статус» національного героя США.

Аль Капоне ж помер на десять літ раніше — у січні 1947-го. Вже наче й давно вийшовши на волю, він ніяк не міг «знайти себе»: хворий гангстер із Чикаго 1920-х років у 1940-х видавався вже якимось анахронізмом. Він сердився на всіх, страждав різними фобіями — зокрема, йому постійно вважалося, що «Багс» Моран таки вибирається зі своєї в'язничної камери й перерізає йому горлянку...

Зрештою Аль Капоне розбив параліч, наслідком якого стали пневмонія і смертельний серцевий напад.

Хоча варто зауважити, що колоритний образ «гангстера №1» навіть сьогодні має величезний вплив на масову культуру.

● ПРЯМА МОВА

Андрій МАКАРЕВІЧ, лідер російського гурту «Машини времени», порівняв американців та росіян:

«Якихось три роки не був у Штатах. І вперше вразило — наскільки вони спокійніші, веселіші і добріші за нас. Це не вони стали кращими — це з нами відбувається щось жахливе... Здається, ніби в Росії відкрили якийсь двадцять п'ятий кадр, який реально перетворює людей на злобних дебілів... Останкінську вежу треба сплюти.

Велика сторінка для Пані

**«Сюди-туди голка,
сюди-туди нитка –
отут буде писанка,
а тут буде квітка»**

У Великодню ніч традиційно українці видашують до церкви зі святковими кошиками. І кожна господиня намагається не просто покласти в нього паску, крашанки й ковбаску, якими сім'я розговістється вранці, але й гарно оздобити його. Звісно, тематичного декору на ринку – до кольору й до вибору. Однак значно приємніше створити його власноруч. А оскільки до свята зосталося зовсім мало часу, то й невеликий обсяг роботи має значення. Пропонуємо безпрогравший варіант – пасхальний рушничок із ніжним віночком з весняного цвіту та яскравою писанкою у ньому

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Видно пані по халяхах

Щоб улюблене взуття радувало вас і наступного року, зберігайте його правильно

ПОРЯДОК ПІДГОТОВКИ ДО «ЛІТНЬОГО ВІДПОЧИНКУ»

1. Добре почистіть від пилу, бруду та плям. Замшеві і нубукові чобітки — гумовою щіточкою зі спеціальним засобом, шкіряні — теплою водою з мілом. Особливо добре вимийте підошву.
2. Просушіть взуття подалі від відкритого джерела тепла. Покладіть всередину папір для того, щоб він швидко увібрал вологу. Вийміть і просушіть устілки.
3. Обов'язково позбудьтеся неприємного запаху за допомогою антисептичних засобів, що перешкоджають розмноженню грибків та бактерій. Для дезінфекції взуття можна застосувати і народний спосіб — покласти всередину тампон з оцтовою есенцією. Оброблену пару вкладіть у поліетиленовий пакет, щільно зав'яжіть і залишите на 12 годин. Потім провітріть.
4. Зверніть увагу на поверхню шкіри і цілісність підметок.
5. Якщо із взуттям усе в порядку, нанесіть на поверхню крем. Він утворить тонку захисну плівку і збереже при цьому циркуляцію повітря. Залиште сушитися. Не обробляйте темні шкіряні чоботи або черевики безбарвним кремом, бо вони потьмініють. Для взуття із замії та нубуку, а також лакованого, використовуйте спеціальні засоби, призначенні для цих матеріалів.
6. Рекомендуємо повторити таку процедуру кілька разів поспіль, щоб взуття увібрало достатньо кількість крему, котрий запобігатиме пересиханню.
7. Всередину черевиків помістіть спеціальні колодки або інші засоби (папір, пінопласт, губку), щоб уникнути деформації.

● СЕКРЕТИ КРАСИ

Личко стане, як у немовляти

Здавалося б, зима закінчилася. Вже нема сильних морозів і пронизливого вітру, а шкіра обличчя виглядає гірше. Що робити?

O цій порі нам не вистачає вітамінів, знижується імунітет, шкіра нерідко червоніє, лущиться, з'являються прыщи. Треба її допомогти впоратися з цими проблемами — підживлювати, зволожувати. Вмиватися краще кіп'ячею водою. Добре впливає на стан шкіри протиранням відваром трав, наприклад м'яти, ромашки. Звичне вмивання можна замінити протиранням кубиками льоду із замороженими відварами лікарських рослин. Підійде: звіробій, листи берези та шавлія. Готовути їх просто: трави заливамо кіп'яtkом, настоюємо 30 хвилин, проціджуємо, переливаємо у формочки для льоду і заморожуємо.

Корисне для шкіри і така маска: половина банана, ложка молока і 3-4 краплі лимонного соку. Вершки з додаванням різних ягід і фруктів добре живлять суху шкіру. Кавашна капуста робить її гладенькою і ніжною. Геркулес додає еластичності й гладкості, поповнюючи вітаміном В.

Приготуєте вівсяно-медову маску: замочіть геркулес у теплій воді, додайте ложку меду, нанесіть масу на обличчя на 10 хвилин. Застерігаємо, що при

мала кращий вигляд, слід вживати в іжі більше продуктів, багатих на вітаміни і мікроелементи. Для зовнішнього підживлення варто робити маски, скажімо, з лимоном. Він підтягує, відблискуює шкіру і звужує пори обличчя. Але будьте обережні при його використанні. Лимонна кислота агресивна, її необхідно пом'якшувати.

Корисна для шкіри і така маска: половина банана, ложка молока і 3-4 краплі лимонного соку. Вершки з додаванням різних ягід і фруктів добре живлять суху шкіру. Кавашна капуста робить її гладенькою і ніжною. Геркулес додає еластичності й гладкості, поповнюючи вітаміном В.

Ослаблена шкіра вимагає дбайливого догляду і спеціальних косметичних засобів. Найкраще для її очищення навесні використовувати м'які скраби і маски. Включіть до свого арсеналу засо-

травалому контакті продукти джілінництва можуть викликати алергічну реакцію.

Ослаблена шкіра вимагає дбайливого догляду і спеціальних косметичних засобів. Найкраще для її очищення навесні використовувати м'які скраби і маски. Включіть до свого арсеналу засо-

бі на спиртовій основі. І візьміть за правило очищати обличчя відразу, як прийдете додому.

Досвідчені косметологи радять навесні відмовитися від пілінгу і шліфування. Ця процедура може зашкодити, бо підвищує чутливість шкіри до ультрафоліового проміння.

Навесні, щоб шкіра мала кращий вигляд, слід вживати в іжі більше продуктів, багатих на вітаміни і мікроелементи.

● ТАК ПРОСТО

Обмінний пункт

Навесні хочеться скинути зайві кілограми, що найін за зиму. Якщо виберете оздоровчу дієту, то зможете без труднощів позбутися надмірної ваги і при цьому особливо не обмежувати себе в їжі

Дієта, яку ми пропонуємо, нормалізує роботу органів травлення і сприяє втраті ваги. При цьому організм отримує вітаміни, мінерали і біологічно активні речовини, які зміцнюють імунну систему. Триває дієти не менше двох днів.

До сіданку: склянка води. Сіданок: склянка чаю чи відвар трав, каша зі злаків, 2 чайні ложки меду. Йогурт чи склянка обезжиреного молока, половина грейпфрута (апельсин або два мандарини).

До обіду: холодна вода без обмежень.

Обід: 120 грамів пісної яловичини, телятини, баранини чи курки без шкірки. За бажанням — варені овочі. 40 грамів нежирного сиру і шматочок хліба, апельсин чи ківі.

Підвечірок: холодна вода, чай чи відвар трав без цукру.

Вечір: салат із сиріх овочів чи фруктів, заправлений олією і лимонним соусом, 100 г відвареної риби (або 60 грамів яловичини чи варені яйце), 5 столових ложок відвареного рису чи дві невеличкі картоплини, йогурт (компот із свіжих фруктів або сухофруктів без цукру).

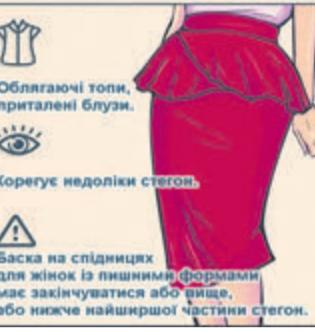
● НА ЗАМІТКУ

Багатошарова

Облягаючі та наливоязичні топи.
Збільшусь стегна.
Не рекомендуються при надмірній вагі.

Із баскою

Облягаючі топи, приталені блузи.
Корегус недолік стегна.
Баска на спідницях для жінок із лишніми формами має захичуватися або ширше, або нижче найширшою частиною стегна.

Ваш козир — жіночність та вишуканість!

Спідниця — невід'ємний атрибути гардеробу кожної модниці. Проте, обираючи той чи інший фасон, слід враховувати, з яким верхом краще комбінується виріб, який він має візуальний ефект і на які нюанси звернути увагу, щоб не зіпсувати свого образу

Яскраві топи простого крою.
Підхрестлюсті талію.
Робить масивнішими стегна.

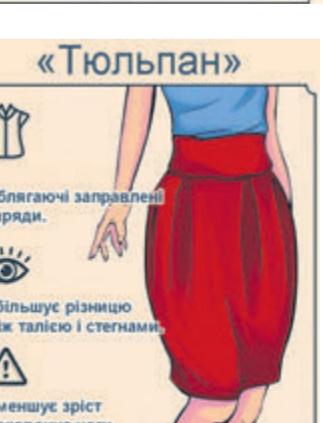
Закриті водолазки, світлі, футболки.
Відповідні ноги.
При високому зрості спотворює пропорції тіла.

Заправлені блузи з облягаючими рукавами чи коміром.
Підхрестлюсті ноги.
Не рекомендуються при надто широких або вузьких стегнах.

Напівлінні і класичні блузи, водолазки.
Витягнути силует.
Моделі довжиною до коліна і нижче їздять.

Облягаючі заправлені наряди.
Збільшусь різниця між талією і стегнами.
Зменшує зрост і вкорочує ноги.

Блузи із легких тканин.
Відповідні ноги.
При надмірній вагі робить фігуру неагранною.

СІМ «Я»

Смак до читання

За статистикою сучасний підліток (і середньостатистичний дорослий) читає художню літературу 9 хвилин на день. П'ятнадцять років тому було у десять (!) разів більше

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Над усе я мрію, щоб усі мої четверо дітей мали смак до читання. Переконана: якщо любиш книги, то уміеш міркувати, маєш особливий світ цінностей — і багатше життя! Бачу раціональність і у фразі, яку частенько повторюю своїм дітям: «Ті, хто читає, завжди керують тими, хто дивиться телевізор (і сидить у соцмережах)». Однак, як і багато батьків із такою позицією, хвилююся, як же не прогавити момент для «книжкової» прищепи. Мої старші хлопці, слава Богу, — читачі: один навчився пірнати у цей магічний процес аж у 4-му класі, а інший на кілька років пізніше. Ще двоє — в дорозі. Що ж робити татам і мамам, аби заохочити до цього дитину? Це питання тим більш гостре, що нині у боротьбу за увагу молодшого покоління вступили гаджети. Уявна активність у комп'ютерній грі, у соцмережах дає відчуття якоїсь діяльності, значимості і задоволення: дивись та натискай кнопки (ніякого довгого обдумування не потрібно) — усе тут і зараз. Книга ж потребує праці... На початках — батьківської: дитина ще не може самостійно збагнути зміст, але вона прагнутиме, якщо тато з мамою подадуть їй руки для подорожі у дивовижний світ знань.

Е такий влучний вислів: читання — це звичка, якою заражуються. Примус у цій справі тільки нашкодить, тому треба дбати про обставини. Передусім про те, як у родині цінують книгу. Не йдеться, звісно, про вишукані багатотомники за склом, наче у музеї, з вибагливим малюнком палітурок. Йдеться про живий шелест сторінок, про їхній аромат, до яких чомусь хоч на трішечки так спрагло тягнеться тато чи мама або ж обое, а згодом ще й діляться найцікавішими моментами. Окрім вечірніх казок, я пам'ятаю, як мама дорогою з дитсадка розповідала мені фрагмент «Роксолани», про дівчину, яка ходила по краю човна, вирішуючи, жити її далі чи ні. На цьому мама зупинялася, бо далі читати у неї не було часу. Подорослішавши, я «проковтнула» історію про Настю Лісовську аж три рази. Аж тепер зрозуміла, що ці випадкові обставини — теж психологічний метод. Зупинитися на найцікавішому — дати чудовий стимул дитині самій здолати наступне. А поки вона маленька — нехай розглядає видання з картинками, слухає віршик у маршрутці, казочку на ніч — усе збирає в одну скарбничку.

Деякі психологи радять чита-

ти дітям книги, які вам самим до душі. Аргумент: вона запам'ятує ваш піднісений стан, а не текст, готова сміятися над кумедним разом із вами, навіть якщо не розуміє. А одного разу її самій стане цікаво, що ж то за насолода така — читання. Та найглибші поради дає письменник, поет і кандидат психологічних наук Володимир Левін: запишіть своє чадо в бібліотеку — царство книг і поміч фахівця зроблять своє; запитайте у друзів вашої дитини, що вони читають (настає час, коли їхні поради більш вагомі, аніж батьківські); передплатіть сину чи дононці якийсь журнал, що відповідає захопленню (він тонший за книгу); змиріться з тим, що вона матиме чтиво однієї серії чи

**Ті, хто читає,
завжди керують
тими, хто дивиться
телевізор (і сидить
у соцмережах).**

комікси (це нині дуже модний жанр); ходіть разом у книгарні — нехай обирає собі сама; ніколи не примушуйте дочитувати те, над чим дитина нудить; і останнє — пробуйте різні жанри (фентезі, гумор, детективи, сентиментальні історії). До речі, остання порада Левіна дуже гарно спрацювала у старшого моєго сина — йому «при смакувала» фантастика з серії «Легенди світокора». Досі пам'ятаю, як моя дитина, раніше байдужа до читання, попросила знайти її наступну книгу. А ще якось я зрозуміла, що мої улюблені твори не заворожують аж так сильно моїх дітей: «Пригоди в лісовій школі» поступилися «Гаррі Поттеру». Пояснень цьому маю аж два: не всі однаково підходять різним дітям, до того ж теж старіють.

Не можу обійтися увагою аудіокниги. Один мій знайомий вмівав своїм дітям записи, начитані артистами, ще з музикою — слухали дружно усією сім'єю. При усіх плюсах паперових книг це теж книги.

Наочанок наголошу ще раз: якби не кортіло засидти дитину навіть за найцікавіше за вашими мірками видання — не робіть цього. Ідьте на книжковий форум, ідіть у кав'янню з книжковою полицею, домовтеся зазирнути у бібліотечний архів, куди доступ для більшості обмежений — і підглядайте за дитиною, аби знати, якій у цьому сенсі додогодти.

Листів із запитаннями і пропозиціями, як завше, чекаю на електронну адресу: okovalenko74@gmail.com.

● ПОЧУТТЯ СЛАВЕТНИХ

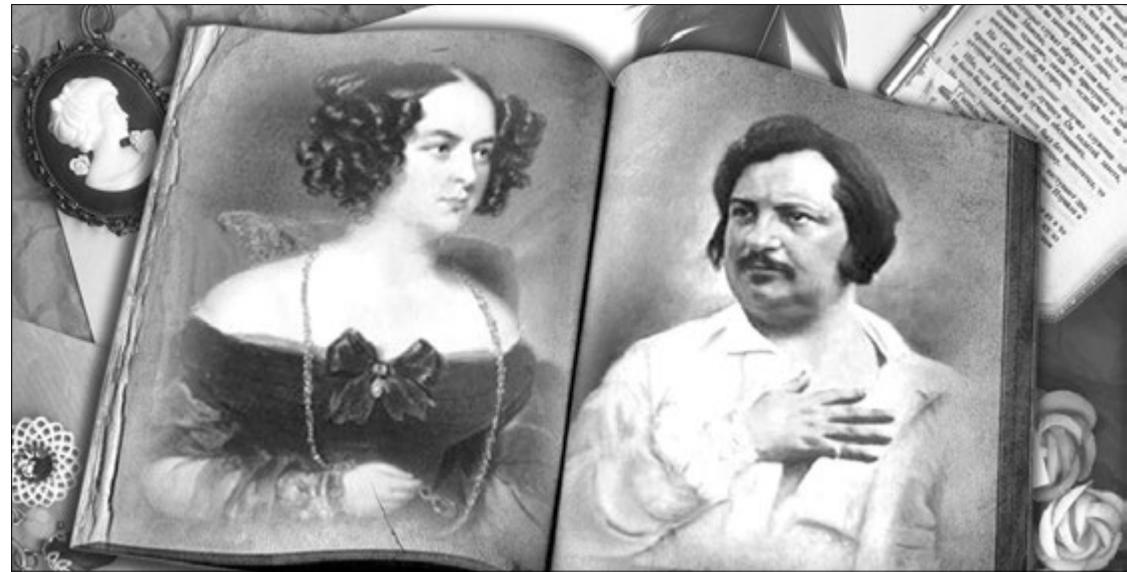

Фото із сайта naskryzhalyah.blogspot.com.

17 років листування, щоб разом побути кілька місяців...

14 березня минуло 168 років від того дня, як повінчалися знаменитий французький романіст і одна з найбагатших жінок Російської імперії, волинська аристократка графиня Евеліна-Констанція Вікторія Ганська. Сталося це у Бердичеві на Житомирщині, в костелі Святої Варвари

Катерина ЗУБЧУК

Тож коли колектив «Волині-нової» (матері «Цікавої газети на вихідні») під час своєї чергової мандрівки визначними місцями України потрапив у Бердичів, то, звичайно, не обминув цього храму. Костел того дня, на жаль, був закритий. Але все одно біля цієї старовинної споруди, на вході до якої встановлена меморіальна дошка, що сповіщає про вінчання Чоловіка і Жінки, котрі на віки увійшли в історію, з допомогою екскурсовода ми ніби повернулися в те далеке минуле. До речі, є інформація, що церемонія таїнства була дуже скромною — у вузькому колі рідних Евеліни. Про щасливу розв'язку великої і прекрасної драми серця Бальзак писав: «Три дні тому я одружився з єдиною жінкою, яку любив, яку люблю ще більше, ніж раніше, і буду любити до самої смерті».

...Їхнє знайомство було романтичним. Прочитавши романи Бальзака, Евеліна вирішила написати йому лист. І підписалася — «Чужинка», але невдовзі назвала своє ім'я. Так розпочалося листування, що тривало 17 літ! Графиня Евеліна Ганська досконало володіла кількома мовами, мала неабиякий літературний талант. Отже, Оноре було що з нею обговорювати.

«Я читала ваші твори, і серце мое калатало. Ви показуєте істинну гідність жінки... Мене захоплює дивовижна чутливість вашої душі, адже завдяки її ви розгадали душу жінки», — писала «Чужинка». Як змінився ловелас і любитель авантюр, Бальзак не міг проігнорувати таке послання. Всього ж він надіслав Евеліні 4 500(!) листів.

А вперше вони зустрілися у Швейцарії 1833 року. Коли Евеліна побачила пристаркуватого, невисокого на зріст чолов'ягу, який прямував її назустріч, то спочатку розгубилася: може, не варто цього робити? Але, зазирнувши в очі Бальзака, була прічарована.

Цікаво, що в Україні видатного письменника запросила не сама Евеліна, а її, значно старший за неї, чоловік Венцеслав Ганський. Він розповів Бальзаку про свої землі та фабрики, про чудовий будинок і великий парк неподалік від Бердичева — у селі Верхівня. Письменник пообіцяв обов'язково завітати в гості. Але вперше він побачив Верхівню на подарованій Евеліною картині.

Сімейний лікар ще до одруження попередив Евеліну: «Бальзак безнадійний».

Ганська забороняла Бальзаку приїжджати у Верхівню і благала, щоб надіслані нею листи не потрапили в чужі руки. Евеліна дуже боялася, що, коли вступить у другий шлюб, у неї заберуть дочку Анну. Вона не витримала б цієї розлуки.

...Нарешті Бальзак і Ганська вирішили побратися. У ті роки Оноре був найпопулярнішим белетристом Європи. Проте вийти заміж за іноземця російській підданій було непросто: царський указ забороняв такі шлюби. Упродовж трьох літ Бальзак надсирав Миколі I листи з проханням дозволити йому одружитися з Евеліною. Врешті-решт імператор дозволив, але з уточненням: «Під суворим наглядом». До того ж була умова, що Ганська передає маєток у Верхівні своїй дочці Анні, зобов'язавши ту виплачувати їй 9 тисяч рублів сріблом щорічно. 14 березня 1850-го в костелі Святої Варвари священик оголосив: «Вінчаються чоловік 50 років Оноре де Бальзак і вдова 46 років Евеліна Ганська».

На жаль, письменник тоді вже був дуже хворий. Сімейний лікар ще до одруження попередив Евеліну: «Бальзак безнадійний». У квітні 1850 року графиня виїхала з чоловіком до Парижа. У той час Оноре нічого не писав. Знесилений хворобою, він був прикутий до ліжка, а Евеліна залишалася поряд із коханим до його останнього подиху. Бальзак не стало у серпні того ж року. Ось такий був довгий поштовий роман і дуже короткий шлюб.

Евеліна Ганська прожила ще 32 роки. Вона похоронена у Парижі біля свого знаменитого чоловіка-письменника на цвинтарі Пер-Лашез. ■

● ВІЙ НЕ ЗДОГАДУВАЛИСЬ

Фото з сайту Cosmopolitan.

Якби не хотілося Кейт стояти біля чоловіка, у королівській родині кожен має своє місце.

Чи легко бути принцесою?

Мабуть, нема такої дівчини, яка б не мріяла жити в палаці з прекрасним принцом і носити розкішні сукні. Проте будні сучасних принцес не такі вже привабливі, як здається на перший погляд. На прикладі герцогині Кембриджської Кейт Міддлтон ми розповімо, чого не можна робити представникам королівської родини.

1. ВІДВІДУВАТИ САЛОН КРАСИ РІДШЕ, НІЖ З РАЗИ НА ТИЖЕНЬ

Герцогиня зобов'язана завжди бути елегантною і мати бездоганну укладку. Природно, що всі «перетворення» дружини принца Вільяма відбуваються за зачиненими дверима.

2. СІДІТИ НЕ НА СВОЄМУ МІСЦІ

Усі члени королівської родини зобов'язані дотримуватися правил розсадження і займати виключно свої місця. Також якщо королева закінчила трапезу, то інші теж повинні припинити їсти.

3. ПОДОРОЖУВАТИ ВСІЮ СІМ'ЄЮ

Це правило було введено ще в минулому столітті, коли літати було дуже небезпечно. Тому «разі чого» це допомогло б уникнути загибелі всіх членів сім'ї. Зараз же заборона часто нехтує, бо польоти стали значно безпечнішими.

4. ГРЯТИ В «МОНОПОЛІЮ»

У стінах королівського дому вважається, що це безглузда і шкідлива гра.

5. ОДЯГАТИ ЗАНАДТО ВІДВЕРТІ СУКНІ

Кейт зобов'язана мати скромний і елегантний вигляд. Її образи детально продумують стилісти, щоб не допустити якихось суперечливих і неоднозначних натяків.

6. ГОЛОСУВАТИ

Членам королівської сім'ї заборонено голосувати і балотуватися в парламент. Усі монархи зобов'язуються дотримуватися нейтралітету і не пускати політикою власну репутацію.

7. НОСИТИ ХУТРО

Після заміжжя герцогиня іноді може вибрати одяг із хутром, але тільки тих тварин, які померли своєю смертю.

8. САМОСТІЙНО ХОДИТИ ПО МАГАЗИНАХ

Закуповуватися в супермаркетах і бутиках

герцогиня може тільки в супроводі охоронців. В принципі, це навіть зручно. Завжди є з ким порадитися, пасує тобі ця сукня чи ні.

9. ЦІЛУВАТИСЯ НА ЛЮДЯХ

Королева Єлизавета II вважає неприйнятним публічний прояв почуттів і наполягає, щоб її онуки вели себе стримано. Подейкували навіть про сварки між Кейт і Вільямом через це правило, адже на людях вони завжди мусять триматися відсторонено.

10. МАТИ СТОРІНКУ В СОЦМЕРЕЖАХ

У королівській родині ця заборона пов'язана з тим, що особиста інформація може стати доступною громадськості. У «Twitter» та «Instagram»

Кейт зобов'язана мати скромний і елегантний вигляд.

існують офіційні акаунти корони, але ними займаються професіонали, які ретельно підбирають фотографії та прописують тексти для публікацій.

11. РОБИТИ ЯСКРАВИЙ МАНІКЮР

Жодних стразів чи «розбитого скла». Згідно з королівським дрес-кодом, герцогиня Кембриджська може використовувати тільки бежеву паліtronу.

12. ЙСТИ МІДІЙ ТА УСТРИЦЬ

При неправильному зберіганні ці продукти можуть викликати алергію або стати дуже отруйними. А герцогині, як і іншим членам королівської сім'ї, заборонено ризикувати своїм здоров'ям.

13. ПРАЦЮВАТИ В ОФІСІ

До заміжжя Кейт деякий час мала роботу на фірмі своїх батьків, яка займалася доставкою товарів та організацією свят. Тепер же в її обов'язки входить відвідування благодійних вечірок, відкриття школ і шпиталів.

14. ДАВАТИ АВТОГРАФІ

Кейт дозволено фотографуватися з шанувальниками, тиснути їм руку, але не можна давати автографи. За правилами корони, розписуватися вона може тільки на офіційних документах. Причиною цього є страх королеви Єлизавети II, що хтось може підробити підписи і використовувати проти її рідних.

Джерело: ADME

Фото reuters.com.

Жодних стразів чи яскравих тонів – манікюр принцеси має бути максимально природним.

● ЧУДЕСА ТЕХНІКИ

Найдорожча біолюдина коштує мільйон доларів

На прикладі найдосконалішого робота Рекса, над створенням якого працювали вчені з різних лабораторій світу, продемонстровано, як можна відтворити відсутні або пошкоджені людські органи

Найдорожча біолюдина, що коштує мільйон доларів, – робот Рекс (скорочено від Роботний

екзоскелетон). Він — яскраве свідчення того, наскільки сучасні технології можуть репродукувати органи. Зараз Рекс виставлений на показ у Лондонському музеї науки.

Крім протезних рук та ніг, він має серце, легені, нирку, підшлункову залозу та селезінку, штучними артеріями тече синтетична кров, а функцію ока виконує камера з мікроскопом.

ОКО. Мікроскоп у сітківці приймає зображення з камери окулярів і посилає електричні імпульси до мозку.

ВУХО. Імплантант стимулює нервові волокна у внутрішньому вусі.

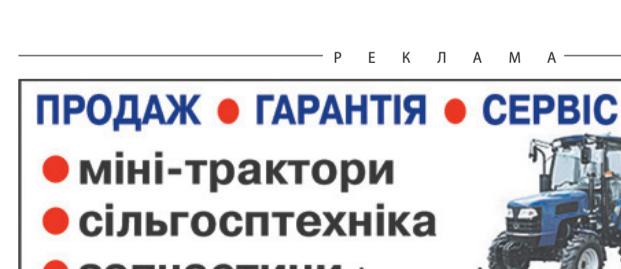
ПІДШЛУНКОВА ЗАЛОЗА. Реагує на рівень глюкози, виробляючи інсулін.

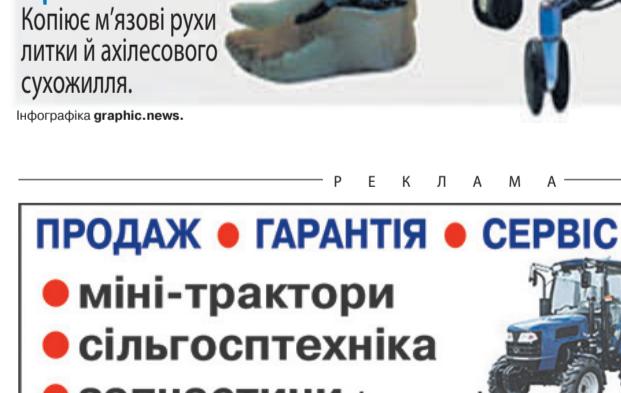
СЕРЦЕ. Працює від батарейок, перекачує синтетичну кров. Може замінити серце до того моменту, поки підберуть донорське.

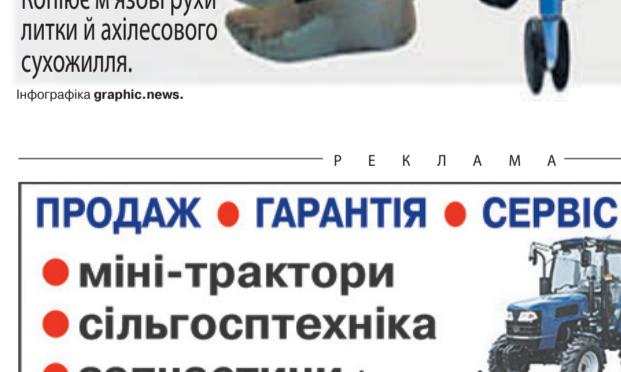
НИРКА. Завбільшки з кавове горнятко, вона замінює апарат для гемодіалізу, що має такі розміри, як, наприклад, холодильник.

РУКА ТА КІСТЬ. Реагує на імпульси від залишкової кінцівки. Рука рухається майже так само, як і людська.

СТУПНЯ ТА ЩИКОЛОДКА. Копіює м'язові рухи літків та ахілесового сухожилля.

Інфографіка graphic.news.

РЕКЛАМА

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitractor.ukr

м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Уже й Великдень близенько...

До завершення Великого посту залишилося зовсім недовго. Цьогорічному святу Пасхи передує Благовіщення – у цей день, за народним повір'ям, навіть пташка гнізда не в'є. Тож і господиням про передсвяткові приготування слід подбати заздалегідь. Саме час продумати, які страви поставите на великої стіл, закупити необхідні продукти... А ви вже склали пасхальне меню? Можливо, з нашої добірки рецептів почерпнете цікаві ідеї

САЛАТ «ПАСКА ВЕЛИКОДНЯ»

Інгредієнти: 0,5 кг вареного курячого філе, 5 варених яєць, 150 г твердого сиру, 1 банка консервованих ананасів, 1 банка консервованої кукурудзи, невеликий пучок зеленої цибулі, сіль та перець – за смаком!

До речі, оформлення у вигляді традиційного великої символу можна будь-який салат

Інгредієнти: 0,5 кг вареного курячого філе, 5 варених яєць, 150 г твердого сиру, 1 банка консервованих ананасів, 1 банка консервованої кукурудзи, невеликий пучок зеленої цибулі, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Курятину й ананаси нарізати дрібними кубиками, яйця і сир потереться.

ти, додати кукурудзу (трохи залишити для оздоблення), посолити й поперчити, заправити майонезом і добре вимішати. Додаюте майонез поступово, невеликими порціями, щоб не переборщити, інакше салат погано триматиме форму. Для створення «паски» нам знадобиться форма без дна довільного діаметру (якщо у вас такої немає – найпростіше вирізати її з 2 або 1,5-літрової пластикової пляшки чи із жерстяної банки з-під ананасів, видавивши дно). Укладаємо в ній салат, обережно знімаємо форму, боки «паски» обсипаємо панірувальними сухарями, верх змащуємо майонезом і прикрашаємо на власний смак, найпростіше – посыпали кукурузкою, дрібно порізаними зеленою цибулею, болгарським перцем.

САЛАТ ІЗ ШИНКОЮ ТА СИРОМ

Усе геніяльне – просте. А перевагою цього салату є не лише невелика кількість складників, а й швидке приготування

Інгредієнти: 300 г шинки, 200 г твердого сиру, 4 варених яєць, 1 цибулина, 1 пучок зелені кропу та петрушкі, майонез, сіль, мелений перець – за смаком.

Приготування. Шинку і сир нарізати соломкою, яйця і цибулю – кубиками, зелень дрібно посікти. Все змішати і заправити майонезом.

КУРЯЧИЙ РУЛЕТ ІЗ НАЧИНКОЮ

Інгредієнти: 350 г курячого філе, 150 г твердого сиру, 1 ст. л. желатину, дуихні трави (петрушка, кріп, кінза, орегано); начинка – за смаком (кукурудза, копчені ковбаси, гриби, сир, чернослив тощо).

Приготування. Грудку розрізати по волокнах і відбити, щоб вийшла рівна поверхня. Підготувати начинку, змішавши необхідні інгредієнти з желатином та прянощами. Можна зробити різні наповнювачі: наприклад, грудинку із зеленою

Фото beatymania.in.ua

чию, гриби із сиром. Викласти приготовлену масу смужкою, уздовж якої згорнути рулет. Замотати його у фольгу і перекласти на деко, запікати близько 40 хвилин в розігрітій до 200 градусів духовці. Готовий рулет нарізати скибочками і прикрасити зеленню петрушкі чи кропу, можна посыпти товченими горіхами або кунжутом.

ЗАКУСОЧНИЙ «НАПОЛЕОН»

Інгредієнти: 6 коржів, 0,5 кг печериць, 0,5 кг курячого філе, 4–5 яєць, 150 г твердого сиру, 1 цибулина, майонез, зелень.

Приготування. Гриби та цибулю дрібно покрасти й обсмажити до готовності. Курятину відварити в підсоленій воді, нарізати дрібними шматочками або пропустити через м'ясорубку. Яйца зварити накривто і натерти. Корж змастити майонезом і викласти на нього м'ясо, накрити другим коржем, промазати і викласти гриби з цибулею, на

Фото із сайту kuhny-mira.ru

наступний – майонез і потерті яйца. Повторювати, поки не закінчаться коржі. Зверх змастити майонезом і посыпати тертим сиром. Готовий «торт» хвилин на 10 поставити в розігріті духовку або в мікрохвильовку на 5 хвилин, щоб розплавився сир. Подаючи на стіл, розрізати на підрійні шматки і прикрасити зеленню.

ДОМАШНЯ КОВБАСА В ДУХОВЦІ

Інгредієнти: 3 кг свинини, 1 кг яловичини, 700–800 г сала, 1 ч. л. цукру, сіль за смаком, чорний мелений перець, жменя гірчиці у зернах, свіжі кишки.

Приготування. М'ясо порізати тонкими шматочками, сало – дрібними кубиками, посолити до смаку, поперчисти, додати цукор і ретельно вимішати. Мішати бажано довго, щоб фарш, як тісто, почав відставати від рук. Наприкінці всипати промиту гірчицю і ще раз вимішати. Якщо сумніваєтесь, чи достатньо солі, можна з фаршу зробити млинець і підсмажити його на сковороді під кришкою. Скуштуєте – і знатимете, чи потрібно досолювати. Готовим фаршем за допомогою м'ясорубки і спеціальної насадки начинити (не дуже щільно) почищені і добре проміті кишки, кінці позв'язувати. Ковбаси викласти на деко, попроколювати в кількох місцях голкою і спекти у духовці. Ставити ковбасу в гарячу духовку не можна, щоб не потріскалися кишки. Тому розігрійте духовку до 100 градусів, поставте бляшку з ковбасою, а тоді нехай духовка нагрівається до 180–200 градусів. Випікати приблизно 40 хвилин.

КРУЧЕНИКИ З ЦИБУЛЕЮ

Інгредієнти: 400 г свинини (візерки), 4 цибулини, 1 столова ложка вершків, лавровий лист, чорний мелений перець та сіль – за смаком.

Приготування. М'ясо порізати, відбити, посолити і поперчисти. Покрасти цибулю півкільцями, покласти по кілька шматків на кожну відбивну, згорнути її рулетиком і зафіксувати ниткою чи зубочисткою. Обсмажити кручиники до золотистого кольору, викласти в товстостінну кастрюлю,

Фото jisty.com.ua

додати розмішану з водою сметану, перець, сіль, поставити на маленький вогонь і тушкувати близько 40 хвилин.

«КУРЧАТКА»

Коли ж іще прикрасити стіл такою симпатичною закускою, як не на Великдень?

Інгредієнти: 10 варених яєць, 400 г курячого філе, 1 варена морква, 150 г вершкового масла, 1 помідор, сіль та перець.

Приготування. Яйця порозрізати впоперек на 2 частини, вийняти жовтки, в білках вершечки зрізати, щоб були більш стійкими. Відварені моркви та філе дуже дрібно нарізати або пропустити через м'ясорубку, додати м'яке масло, посолити і поперчисти до смаку. З отриманої маси формувати кульки, обкачувати їх у розім'ятих жовтках

і вставляти в білки. З чорного перцю зробити очка, дзьоби і гребінці – з помідора або моркви. Прикрасити страву зеленню.

● «Гарбуз із секретом»

Непідробні слізи і дим цигарок... з футболом

Лише 5 наших читачів змогли розгадати, що заховали ми світлину легендарного воротаря національної збірної Італії та туринського «Ювентуса» Джанлуїджі Буффона (на фото), який у свої 40 з гаком досі тримає марку найкращого голкіпера світу

Грицько ГАРБУЗ

Тож читаємо ще раз запитання і аналізуємо, чому зійшли на манівці і не змогли упізнати суперзірку найпопулярнішої гри світу.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 9 (2018)

Це сучасна легенда. Але про живу нині людину, яку «зачарував» його батько. «Зачарував» Любов'ю. І понад чверть століття тому той син закохався. Так, що вирішив постійно захищати свою Любов. Хоч і... відвернувся від неї. Но не може дивитися її в очі. Адже коли вони зустрічаються поглядом, усвідомлює, що розчарував ту Любов...

Минулоріч він як мінімум двічі зазнавав фіаско. І його слізы бачив у весь світ. Але він знову повернувся на своє місце, щоб ніхто не порушив її спокій. Так і працює слуга, поклавши на віттар своєї Любові голову, руки, ноги, а головне... душу і серце.

Українські заробітчани легко здогадаються, хто це. Бо в країні, де він у своїй справі головний (більшість скаже — у світі!!!), наших уже сотні тисяч буде. Кілька років тому він перебував і в Україні, і навіть був за крок до тріумфу (але це не «Євробачення»)... Це вже сталося після того, як один українець привселюдно його образив в Англії. Хоча у той момент він був паралізований, бо двічі перед тим встиг зустрітися поглядом із Любов'ю...

Доречі, наш герой має шкідливу звичку, про яку співається в популярній у 1990-ти роки пісні, яку росіяни нахабно вкрави, бо «Плаття твоє із симтою мені ночами сниться...» в Україні співали на весілях ще в 1970-ти.

Чиє фото ми заховали у гарбузі?

Згідно із жеребкуванням, яке провела народна артистка України Людмила Приходько, **по 100 гривень отримають** 18-річний Олег Поторась із села Боровичі Маневицького району («Скажи,

що вийшло, як у приказці: «Пальцем у небо тикнув — і вгадав». Зачіпкою стало речення «Кілька років тому він побував і в Україні, і навіть був за крок від тріумфу (але мова не про «Євробачення». Згадав про Євро-2012, фінал Іспанія — Італія — 4:0, і в складі італійців зачепився за перше прізвище: Джанлуїджі Буффон. Так і склався пазл) і 27-річний **Микола Чирук** із села Масловець Любомльського району («Спочатку думав, що ви фото Василя Ломаченка заховали, бо він нарібив шороху на Олімпіаді-2012 у Лондоні, аж поки не вийшов на переможний гол Шевченка Буффону з пенальті у фіналі Ліги чемпіонів-2003 на стадіоні «Олд Траффорд» у Манчестері»).

Італійський голкіпер любить проводити час у нічних клубах, дозволяє собі кілька келихів вина чи алкогольних коктейлів і не приховує, що може закурити.

А 150 гривень — за найкращу історію — отримає **Ольга Поліщук** із Луцька, яка у нас вже ставала переможницею. Процитуємо лише початок з її листа, в якому Ольга розібрала «по кісточкам» наше запитання (навіть про шкідливу звичку героя — куріння — і українському гуртом «Ненсі» пісню «Дым сигарет с ментолом»): «Завдання 9-го туру вдалось мені складним, але водночас цікавим. На думку спадали і політики, і боксери, і співаки, а також футbalісти. Хоча футboldом я майже не цікавлюсь, та, шукаючи відповідь, натрапила в інтернеті на одну су-

Фото Football Italia

Послання воротам від Джанлуїджі Буффона

«Мені було 12 років, коли я повернувся до вас спиною. Забув про своє минуле, щоб гарантувати вам безпечне майбутнє

Робив це всім серцем, своїми інстинктами. Я перестав дивитися вам в обличчя у той же день, відколи закохався у вас. Щоб захищати. Бути вашою першою і останньою лінією оборони.

Я пообіцяв собі робити все можливе, щоб більше не бачити вашого обличчя. Або щоб ці випадки відбувалися якомога рідше. Щоразу, коли це стається, мені боляче від того, що підвів вас. Розчарував. Знову і знову...

Ми — протилежності, які доповнюють один одного, як місяць і сонце. Ви-

часту легенду — голкіпера збірної Італії та туринського «Ювентуса» Джанлуїджі Буффона...

Що ж, інтелектуальних чемпіонів назвали, пропонуємо вам також долучитися до їхньої когорти, тобто — відгадуйте нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 12 (2018)

Відно пана по халівах, хто до неї йде. Прийшовши, вклоняється. Адже вона — царівна... Не жаба. Хоч і серед жаб. Але вона така, як у пісні, яку присвятив своїй коханій Кріс де Бург.

Цій царівні приписують сотні властивостей, але ми наголосимо лише на одній у конкретній ситуації: вона допомагає жінкам полегшити роботу. Але мова тут не про приворожіння чи оздоровлення. А про процес виготовлення речей на так званому «3D-принтері», який ще років 200 тому виставляли зимою пори в багатьох хатах і біля нього при свічках збиралася чималий гурт на вечорниці. Зараз цей «3D-принтер» — уже велика рідкість, хоч і є, незважаючи на досягнення технічного прогресу.

Усміхніться!

ючись його розбудити. Вранці чоловік заходить до неї і каже:

— Перепрошую, але я так втомився, що не зміг прийти.

:)) :)) :))

Директор натискає на кнопку і каже своїй секретарці:

— Чай, будь ласка!

Голос із динаміка:

— Івана Івановичу, ви можете мене хоча б у вихідні залишити в спокої? Відійдіть від домофона.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть по- рожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.
Склад Леонід МАНЧИНСЬКИЙ

	9	6		3		6	9	2
6	4			7				
		1	9					
	4		5	9				
8		1		3				
	1	7	8					
		7	4					
	3			2	4			
5		6	8					

Відповіді на кросворди SUDOKU, опублікований 16 березня
Відповіді — у наступному номері «Цікавої газети»

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 16 БЕРЕЗНЯ

По горизонталі:

- Бесіда.
- Балада.
- Бері.
- Бібі.
- Біквадрат.
- Бала-мутник.
- Біра.
- Берет.
- Бікіні.
- Ба.
- Бар.
- Баласт.
- Балабуха.
- Біба.
- Брак.
- Боб.
- Бал.

По вертикальні:

- Дитячі візки.
- Якщо хочете, щоб із дитиною частіше гуляв чоловік, тоді візьміть цей, із попільничкою і відкривачкою для пива.
- Чоловік у нічному поїзді ліг спати, міцно заснув і хропе. Жінка в сусідньому купе всю ніч стукала в стінку, намага-

:)) :)) :))

— Що вас цікавить?

— Дитячі візки.

— Якщо хочете, щоб із

дитиною частіше гуляв чо-

ловік, тоді візьміть цей, із

попільничкою і відкривачкою

для пива.

:)) :)) :))

Чоловік у нічному поїзді ліг

спати, міцно заснув і хропе.

Жінка в сусідньому купе всю

ніч стукала в стінку, намага-

● ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Не даруйте чоловікові шкарпетки — краще хай це зробить ваша свекруха

Прикмети, повір'я та забобони про презенти

Вибір подарунків — відповідальний момент. На жаль, так думають далеко не всі, купуючи традиційну пару шкарпеток для чоловіків і чергову сковорідку або кастрюлю для жінок. Тим часом наші предки вважали, що це абсолютно неправильно. Є повір'я, які можуть підказати, від яких презентів варто відмовитися, а які придбати

ОТЖЕ, 25 РЕЧЕЙ, ЯКІ НЕ МОЖНА ДАРУВАТИ:

1. ГОДИННИКИ

Такий подарунок у багатьох країнах не вітается. Особливо його не люблять китайці, бо вважають, що відраховує час до смерті людини. У нас щодо годинників не таке похмуре мінливість, але все одно неприємне: кажуть, що цей подарунок обіцяє швидку смерть.

2. НОЖІ

У європейських народів вважається по-ганим знаком отримати у презент будь-які кінчі, ріжучі предмети. Нібито вони принесуть нещастя в дім. У нас таке ж трактування цього подарунка. А ось у Латинській Америці ріжучий предмет символізує бажання перервати з «обдарованім» будь-які стосунки. Тим часом на Кавказі та Близькому Сході дарувати зброя — норма, яка нікого не бентежить.

3. ШКАРПЕТКИ

Вважається, що жінці краще не дарувати чоловікові шкарпетки, бо в них він може піти з дому. Однак деякі дружини використовують прикмету собі на користь — підбурюють це зробити свекруху, щоб їхні чоловіки вийшли з-під впливу матерів.

4. ХУСТОЧКИ

Ця прикмета властива тільки для православних країн, у яких вважається, що дарувати носовичок — до сліз.

5. КНИГИ

Хтось каже, що книга — найкращий подарунок, а хтось — що тільки в разі, якщо це презент самому собі або хоча б неодруженному родичу. Головне — не коханій людині, бо це, за прикметами, — до розставання.

Також повір'я говорить, що не можна дарувати книги сімейним парам. Нібито це спричинить у родині розлад і зради.

6. ПЕРЛІ

Прикмета щодо них прийшла зі Стародавньої Греції, де перлами вважали слізами морських німф. І зараз забобонні люди кажуть, що перли в подарунок — провісник слизі.

7. ДЗЕРКАЛО

Із ним у різних культурах пов'язано чимало забобонів. Недарма саме дзеркало часто використовують для ворожин. Тому вважається, що як подарунок воно може принести в дім неприємності.

8. ПОСУД

Тут найважливіше — не подарувати не-нарочом щось тріснуте або пошкоджене. Нібито це може і життя «розділити». У зв'язку з цим хочеться згадати традицію розбивати посуд на весіллі. Вважається, що молодята так роблять, щоб залишити всі негаразди за межами нової сім'ї.

Якщо ж ви все-таки вирішили подарувати посуд, то всередину необхідно щось покласти. Наприклад, монетку. Інакше він може принести в будинок безгрошів'я.

9. ФІГУРКИ ПТАХІВ

Вважається, що через них виникають

А ось ці «струйові» різномінаторові шкарпетки українського виробництва прем'єр-міністру Канади Джастіну Трюдо подарувала не мама і не теща, а глава нашого Кабміну Володимир Гройсман. Як думаете: що за прикмета?

занепокоення і метушливість. Тому, якщо ви вирішили дарувати якісь фігури, краще обйтися без пернатих.

10. ПОРОЖНІЙ ГАМАНЕЦЬ, СУМКУ АБО ВАЛІЗУ

Ці подарунки хороші, тільки якщо наповні чимось. У гаманець радять покласти монетку, а в сумку або валізу — хоча б цукерку.

За прикметами, не варто дарувати комусь свічки. Навіть декоративні.

11. ТВАРИНИ АБО РОСЛИНИ

Якщо ви вирішили подарувати комусь кішечку, собачку або ж квітку в горщику, то обов'язково попросіть «викуп». Нехай це буде дрібна купюра. Інакше «живий подарунок» не зможе знайти собі місця в новому будинку — нібито він буде шукати шлях до колишнього господаря.

12. КАПЦІ

Прикмети щодо них збереглися в основному в сільській місцевості. Там вважається, що дарувати капці — до тривалої хвороби або навіть до смерті. Забобонні люди особливо бояться, коли вони білого кольору.

13. ПРИКРАСИ З БУРШТИНУ

Кажуть, що такий подарунок — до розлуки.

14. СКРИНЬКИ

Забобонні люди вважають: якщо презентувати комусь скриньку, то одержувач надалі буде приховувати від дарувальника свої думки.

15. ГРЕБІНЦІ ДЛЯ ВОЛОССЯ

За повір'ям, такий подарунок допоможе оточуючим дізнатися ваші таємниці.

16. РУКАВИЧКИ, РУКАВИЦІ І ШАРФИ

Ця прикмета не має чіткого пояснення. Просто кажуть, що подібні подарунки можуть посварити людей.

17. КРАВАТКА

Вважається, що вона «прив'язує» власника до дарувальника. Існує навіть безліч приворотів із краватками. Тому дарувати можна тільки дуже близькій людині. Якщо

Колаж «Газета.ru».

вже й презентувати краватку — то нехай це буде метелик!

18. В'ЯЗАНІ РЕЧІ

Прикмета стосується тільки незаміжніх дівчат. Вважається, що дарувати коханому зв'язане своїми руками до весілля — до зради.

19. СПІДНЯ БІЛИЗНА

Кажуть, що білизна, подарована дружиною чоловікові, може штовхнути його на зраду.

20. ЛАНЦЮЖКИ

Якщо раптом такий презент розірветься (а тут ніхто не застрахованний), то, за повір'ям, це може привести до розриву стосунків із дарувальником.

21. РУШНИКИ

Вважається, що такий подарунок може принести хвороби.

22. ХРЕСТИКИ

Є повір'я, що їх можна дарувати тільки при хрещенні. А в іншому випадку людина нібито передає одержувачу і частину свого «хреста» — свої турботи, хвороби, негаразди. Але церква подібні забобони спростовує і не виступає проти дарування натільних хрестіків за будь-яких обставин.

23. КОСМЕТИКА ДЛЯ ДУШУ І ВМИВАННЯ

Існує версія, що через подарований гель для душу хтось може «змитися» з вашого життя.

24. СВІЧКИ

Є повір'я, що такий презент — до похорону. За прикметами, не варто дарувати комусь свічки. Навіть декоративні.

25. СПІРТНІ НАПОЇ

А цю прикмету, напевно, придумало Міністерство охорони здоров'я. Є версія, що подароване спиртне може відібрати в одержувача здоров'я. І тут, на відміну від багатьох попередніх пунктів, простежується хоч якесь логіка!

Варто знати, що будь-яку прикмету можна обійти. Для цього просто потрібно попросити в одержувача символічний «викуп» за подарунок. Підійде навіть копійка! І тоді це вже буде не подарунок, а покупка. А на неї «подарункові прикмети» не поширюються.

Читайте в наступному номері — «Хочете не сваритися з дружиною — подарайте її сонцезахисні окуляри!»

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Фото youtube.com.

Таємниця

Чоловічий погляд

Іван ДРАЧ, видатний поет, лауреат Шевченківської премії (1976), Державної премії СРСР (1983), Герой України (2006)

Був похорон. Були промови.
Був холод склепленіх повік.
В труні без мови і обмови
Лежав відомий чоловік.

На марах ще сосновий човен
Чекав підземної плавби —
На дні таємних улоговин
Уже розсунулись гробы.

**І раптом мертвому цілунком
Запеклі губи обплека.**

Тужила зридано дружина.
Сини вернигори були.
Машини на гарячих шинах
Сніг, мов копитами, гребли.

Студив оркестр чоло гаряче.
Вуста торкалися чола.
Земля чигала вже, неначе
Крило підбитого орла.

І тут, у злагоджений тиші,
У церемонії строгий план,
Коли й сніжинок шерхіт диші
Непевністю усіх пошан,

Прийшла у строгому одінні
Жіноча постать в мить гірку,
Легка й прозоріша від тіні
По тім рипучому сніжку.

Вуали спаленим малюном
Вся нахилилась до чола —
І раптом мертвому цілунком
Запеклі губи обплекла.

Здивовано здригнулись люди,
Перезирнулись — хто куди.
Бив барабан себе у груди —
Йди, таємницє, йди вже, йди!

Вона ж, як в траурі тополя,
Стояла викликом для всіх —
Його любов? пригода? доля?
Ловила в рукавички сніг.

Його розвергана темниця
За ним вже простягала дно.
Стояла жінка-таємниця
З життям запеклим заодно.

Умить оманну, мить гортанну
День ледь фіалками запах,
А сніг летів і вже не танув
На одцілованих губах.